

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2010

Utgiven i Helsingfors den 16 juli 2010

Nr 672—677

INNEHÅLL

Nr		Sidan
672	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av avtalet mellan Finland och Lettland om ömsesidig säkerhetsupplagring av råolja och petroleumprodukter och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet	2321
673	Statsrådets förordning om skydd av höns	2323
674	Statsrådets förordning om skydd av hundar, katter och andra smådjur som hålls för sällskap och hobby	2329
675	Statsrådets förordning om skydd av ankor och gäss	2339
676	Statsrådets förordning om skydd av strutsfåglar	2342
677	Statsrådets förordning om skydd av kalkoner	2348

Nr 672

Republikens presidents förordning

om sättande i kraft av avtalet mellan Finland och Lettland om ömsesidig säkerhetsupplagring av råolja och petroleumprodukter och om ikraftträdande av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet

Utfärdad i Nådendal den 16 juli 2010

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat efter föredragning av den minister som förordnats att behandla ärenden som hör till arbets- och näringsministeriets ansvarsområde, föreskrivs:

1 §

Det i Riga den 30 oktober 2009 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Lettlands regering ingångna avtalet om ömsesidig säkerhetsupplagring av råolja och petroleumprodukter som godkänts av riksdagen den 4 maj 2010 och godkänts av republikens president den 4 juni 2010, är i kraft från den 17 juli 2010 så som därom har överenskommits.

2 §

Lagen av den 4 juni 2010 om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet mellan Finland och Lettland om ömsesidig säkerhetsupplagring av råolja och petroleumprodukter (558/2010) träder i kraft den 17 juli 2010.

3 §
De bestämmelser i överenskommelsen som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft som förordning.

4 §
Denna förordning träder i kraft den 17 juli 2010.

Nådendal den 16 juli 2010

Republikens President
TARJA HALONEN

Minister Juha Rehula

Nr 673

Statsrådets förordning om skydd av höns

Given i Helsingfors den 8 juli 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 4 § 2 mom., 5 § 2 mom. och 6 § 2 mom. i djurskyddslagen (247/1996):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om djurskydd vid hönshållning.

Utöver vad som föreskrivs i denna förordning finns bestämmelser om hönshållning i djurskyddsförordningen (396/1996).

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *höns* fågel av arten *Gallus gallus*,
- 2) *värphöns* värpmogna höns, som hålls för produktion av ägg avsedda som livsmedel,
- 3) *broiler* höns som hålls för köttproduktion,
- 4) *moder* en höna i farföräldra- och morföräldra- eller föräldraled,
- 5) *kyckling* ett höns som ännu inte är värpmogt och som uppföds till värphöna eller moder till värphöns,
- 6) *rede* ett avskilt, för äggläggning avsett utrymme, vars golvmaterial inte är av rutnät i metall som kan komma i kontakt med hönsen,
- 7) *tillgänglig area* en area som är minst 30 centimeter bred och har en lutning om högst 14 procent med minst 45 centimeter fri höjd och till vilken redan inte räknas,

8) *golvhönseri* ett annat för värphöns avsett hönseri än burhönseri,

9) *inredd bur* en bur avsett för värphöns i vilken hönsen har tillgång till ett rede, strö som de kan picka och sprätta i samt lämpliga sittpinnar, samt

10) *oinredd bur* en annan för värphöns avsett bur än den som anges i punkt 9.

3 §

Allmänna krav på förvaringsutrymmet

Förvaringsutrymmen för höns ska i fråga om material, konstruktion och andra egenskaper vara sådana att risken för att hönsen ska skada sig är så liten som möjligt. De inre ytorna av stallar och burar avsedda för inhysning av höns samt utrustning och anordningar avsedda för hönshållning ska lätt kunna hållas rena och vid behov kunna desinfekteras. I ytbehandlingen får inte träskyddskemikalier, målarfärg eller andra medel användas på ett sådant sätt att de kan orsaka förgiftning hos höns.

Golvet eller botten i förvaringsutrymmet för höns ska vara tillverkat av ett material som passar hönsen samt sådant att de inte orsakar fåglarna skada. Golvet eller botten ska vara sådant att det ger tillräckligt stöd åt de framåtpåkande klorna på varje fot. Om hönsen hålls på nätgolv, ska nättråden vara minst två millimeter tjock.

Rådets beslut 78/923/EEG (31978D0923); EGT nr L 323, 17.11.1978, s. 12,

Rådets beslut 92/583/EEG (31992D0583); EGT nr L 395, 31.12.1992, s. 21,

Rådets direktiv 98/58/EG (31998L0058); EGT nr L 221, 8.8.1998, s. 23,

Rådets direktiv 99/74/EG (31999L0074), EGT nr L 203, 3.8.1999, s. 53.

Djurstallar, burar, utrustning och anordningar ska hållas rena och i gott skick så att de inte skadar fåglarna eller äventyrar deras hälsa och välbefinnande. Döda hönor ska avlägsnas dagligen från förvaringsutrymmet. Alla utrymmen, all utrustning och alla redskap som värphönsen kommer i beröring med ska i sin helhet rengöras och desinfekteras regelbundet, samt alltid när utrymmet töms och innan en ny grupp höns tas in. Gnagare och andra skadedjur ska bekämpas i djurstall.

Inhysningssystem i två eller flera våningar ska vara sådana att varje våningsplan kan inspekteras direkt och utan besvär och att hönorna kan tas ut från varje våning på ett lämpligt sätt. Våningar som placeras på varandra ska byggas och placeras så att hörnas spillning inte faller ner på lägre plan. Buröppningen ska till storlek, konstruktion och form vara sådan att hönan kan tas ut ur buren utan att den orsakas onödigt lidande eller risk för skador.

4 §

Förhållandena i djurstallet

Djurstallet ska ha en sådan ventilation att luftens fuktighet, strömningshastighet, dammängd och halt av skadliga gaser inte stiger till en nivå som är skadlig. Temperaturen ska vara lämplig för de höns som hålls i djurstallet.

Om ventilationen i djurstallet i huvudsak baserar sig på maskinell ventilation, ska det även vid eventuella fel i anordningen vara möjligt att ordna en ventilation som är tillräcklig med tanke på djurens hälsa och välbefinnande. I en maskinell ventilationsanordning ska det vid behov finnas ett larmsystem som ger larm vid störningar i ventilationen. Larmsystemets funktion ska testas regelbundet.

Om det för belysningen i djurstallet i huvudsak används lampor, ska det ordnas en lämplig vilotid för hönsen genom att ljusstyrkan minskas tillräckligt. När belysningen i huvudsak är naturlig ska fönstren placeras så att ljuset fördelas jämnt mellan alla delar av djurstallet. I höns hus för värphöns ska belysningsrytmen vara sådan att en tillräckligt lång enhetlig period av mörker ingår i dygnet.

Bullernivån ska hållas så låg som möjligt i höns hus. Ständigt eller plötsligt buller ska undvikas och hönsen får inte ständigt vara utsatta för buller som överstiger 65 decibel (dB(A)).

Om det används strö i förvaringsutrymmet för höns, måste det hållas lagom torrt.

5 §

Anordningar och redskap

Anordningar och redskap som är avsedda för hållande samt vattning och utfodring av höns får inte medföra risk för att hönsen skadar sig. Ventilationssystem och utfodringsanläggningar samt övriga anordningar och redskap ska vara sådana att de orsakar så lite buller som möjligt.

Fodertråg, foderkoppar och annan utfodringsutrustning ska placeras så att fåglarna får tillräckligt med foder.

Förvaringsutrymmet för höns ska ha tillräckligt många dricksplatser. Vattenkoppar, vattentråg, vattenniplar och andra drickanordningar ska placeras så att de är inom räckhåll för alla höns.

6 §

Inhägnader för utgång och andra utomhusytor

Om hönsen har möjlighet att röra sig ute, ska den väg som leder ut från djurstallet vara trygg för hönsen. Inhägnadens stängsel ska vara av ett material som är lämpligt och tryggt för hönsen. Stängslen ska hållas i gott skick så att de hindrar att hönsen skadar sig.

Inhägnaden ska vara tillräckligt rymlig med beaktande av antalet hönor och bottens beskaffenhet. Inhägnadens botten ska vara sådan att den kan hållas torr. I inhägnaden får det inte finnas konstruktioner eller föremål som kan skada fåglarna. Hönsen ska vid behov ha lämpliga väderskydd i inhägnaden.

7 §

Omsorg om djurens välbefinnande

Hönsens välbefinnande ska kontrolleras minst en gång om dagen. Nykläckta, sjuka

eller skadade fåglar samt fåglar med avvikande beteende ska ses till minst två gånger om dagen. Höns ska inspekteras individuellt om det är nödvändigt på basis av en allmän kontroll. Om det vid kontrollen observeras något som avviker från det normala ska åtgärder omedelbart vidtas för att reda ut och avhjälpa situationen.

8 §

Hantering

När höns fångas eller tas ut ur buren ska särskild försiktighet iakttas vid hantering av hönsen. Innan hönsen fångas eller tas ut ska alla hinder i form av anordningar och redskap som kan skada hönsen avlägsnas.

Hönsen ska tas ut ur buren ett i sänder och hanteras så att de samtidigt stöds under bröstet och vingarna är skyddade. Vid hantering av hönor som slutat värpa ska särskild försiktighet fästas vid att de inte orsakas benbrott eller andra skador.

9 §

Vattning och utfodring

Foder som ges till höns ska vara näringsrikt och balanserat samt vid behov kompletterat med mineraler. Vid utfodring av broilrar ska särskild uppmärksamhet fästas vid näringens sammansättning så att uppkomsten av ledsador och skador på benstommen hindras.

Hönsen ska ha tillgång till en tillräcklig mängd foder och ständig tillgång till dricksvatten. Vid utfodringen ska plötsliga förändringar i fodrets sammansättning och mängd undvikas.

Anläggningar och utrustning avsedda för utfodring och vattning av höns ska hållas rena. Avföring får inte förorena fodret eller dricksvattnet.

10 §

Oinredda burar för värphöns

Burarean i en bur för en fullvuxen höna ska vara minst 1 000 kvadratcentimeter. Om

en bur ska inhysa två hönor, ska det finnas minst 600 kvadratcentimeter per höna. Om en bur ska inhysa tre eller flera hönor, ska det finnas minst 550 kvadratcentimeter per höna. Högst sju hönor får hållas i samma bur.

Höjden på burar som är avsedda för fullvuxna höns ska vara minst 40 centimeter på ett område som utgör minst 65 procent av burens area, och i övriga delar ska höjden vara minst 38 centimeter. Burgolvets lutning får inte överstiga 14 procent eller 8 grader.

Fodertråget ska ha minst 12 centimeter tråγκant per fullvuxen höna. Det ska finnas minst två vattennipplar eller vattenbehållare eller ett oavbrutet vattentråg per bur, om det hålls fler än en höna i buren. Vattentråget ska då ha minst 10 centimeter tråγκant per höna.

Burarna ska vara utrustade med en klonötare av lämpligt slag.

I denna paragraf avsedda nya burar eller burar som tagits ur bruk får inte tas i bruk.

11 §

Inredda burar för värphöns

För varje höna som hålls i bur ska det finnas minst 750 kvadratcentimeter burarea per höna, varav 600 kvadratcentimeter ska vara tillgänglig area. Burens höjd på andra ställen än ovanför den tillgängliga arean ska vara minst 20 centimeter. Burens totala area ska dock vara minst 2 000 kvadratcentimeter.

Fodertråget ska ha minst 12 centimeter tråγκant per fullvuxen höna. Det ska i buren finnas ett lämpligt vattningssystem som är avpassat till hönsgruppens storlek. Om vattennipplar eller vattenkoppar används, ska minst två nipplar eller koppar vara inom räckhåll för varje höna.

Hönsen ska ha tillgång till ett rede, strö som de kan picka och sprätta i samt lämpliga sittpinnar med en längd på minst 15 centimeter per höna. Sittpinnarna ska vara av lämpligt material och sådana att hönorna kan använda dem utan besvär.

Burarna ska vara utrustade med en klonötare av lämpligt slag.

Mellan burraderna ska det finnas ett mellanrum på minst 90 centimeter. Avståndet mellan den nedersta burraden och golvet ska vara minst 35 centimeter.

12 §

Golvhönserier

I ett golvhönseri får det finnas högst nio höns per kvadratmeter tillgänglig area.

Vid utfodrings- och dricksplatser ska det finnas tillräckligt med utrymme så att det inte uppstår onödig konkurrens om dryck eller foder. Om fodertråg används, ska det finnas minst 10 centimeter per fullvuxet höns vid fodertrågets kant. Om runda fodertråg används, ska det finnas minst 4 centimeter tråγκant per höna.

Om oavbrutna vattentråg används, ska det finnas minst 2,5 centimeter tråγκant per höna. Om runda vattentråg används, ska det finnas minst 1 centimeter tråγκant per höna. Om vattennipplar eller vattenkoppar används, ska det finnas minst en vattennippel eller vattenkopp per varje påbörjad grupp på tio höns så att minst två vattennipplar eller två vattenkoppar är tillgängliga för varje höna.

Hönorna ska ha tillgång till strö som de kan picka och sprätta i.

Hönorna ska ha lämpliga platser där de kan värpa. Det ska finnas minst ett rede per varje påbörjad grupp på sju hönor. Om kollektivredena används, ska det finnas en yta på minst 1 kvadratmeter för varje påbörjad grupp på 120 höns.

I hönseriet ska det finnas lämpliga sittpinnar som ger varje höna minst 15 centimeter. Sittpinnarna ska vara av ett material som är lämpligt för hönorna, utan vassa kanter och sådana att hönorna kan använda dem utan besvär.

13 §

Särskilda krav i golvhönserier med minst 350 värphöns

När det finns minst 350 värphöns i ett golvhönseri ska det finnas en ströarea på minst 250 kvadratcentimeter per höna, och minst en tredjedel av golvarean ska täckas med strö.

Sittpinnarna får inte vara placerade ovanför ströbädden, och det horisontella avståndet mellan pinnarna ska vara minst 30 centimeter och 20 centimeter mellan pinne och vägg.

I sådana hönserier där det är möjligt för hönsen att röra sig fritt mellan olika plan får

det finnas högst fyra våningsplan. Den fria höjden mellan våningsplanen ska vara minst 45 centimeter.

Om hönsen har möjlighet till utevistelse, ska det finnas flera öppningar som ska vara minst 35 centimeter höga och 40 centimeter breda. Öppningarna ska placeras utefter hela byggnadens längd, och deras sammanlagda bredd ska vara minst 2 meter för varje grupp på 1 000 höns. I inhägnaden ska det finnas möjlighet att söka skydd mot ogynnsamma väderförhållanden och rovdjur. Vid behov ska det finnas lämpliga vattentråg i inhägnaden.

14 §

Värphönsmödrar

I ett hönseri med värphönsmödrar ska det finnas minst ett rede per fyra eller fem mödrar. Om kollektivredena används, ska det finnas en yta på minst en kvadratmeter för varje påbörjad grupp på 100 höns.

15 §

Kycklingar

Förvaringsutrymmet för kycklingar samt vattnings- och utfodringsystemen ska överensstämma med kraven i bilagan.

16 §

Broilrar

I förvaringsutrymmet för broilrar ska det finnas strö eller något annat lämpligt torrströ.

Broilrarna ska ha ständig tillgång till dricksvatten. Höjden på utfodrings- och vattningsskålen ska justeras allt efter som fåglarna växer, så att alla broilrar kan äta och dricka utan svårigheter.

17 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2010.

Genom denna förordning upphävs 20 § i djurskyddsförordningen (396/1996), sådan denna paragraf lyder i förordningarna

425/2002 och 860/2004, samt jord- och skogsbruksministeriets förordning om djurskyddskrav vid hönshållning (635/2000).

18 §

Övergångsbestämmelser

Höns som värper ägg avsedda som livs-

Helsingfors den 8 juli 2010

medel får inte från och med den 1 januari 2012 hållas i sådana oinredda burar som avses i 10 §.

I ett golvhönseri som har varit i bruk den 3 augusti 1999 och där den tillgängliga arean är lika stor som den tillgängliga golvytan får det med avvikelse från 12 § 1 mom. till och med den 31 december 2011 finnas 12 hönor per kvadratmeter tillgänglig area.

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Regeringsråd Tanja Viljanen

1. Krav på utrymme samt vattnings- och utfodringsystem för kycklingar som uppföds i bur

Kycklingarnas ålder (veckor)	Maximiantal kycklingar/m ²	Burens minimihöjd (cm)	Fodertrågskantens minimilängd per kyckling (cm)	Maximiantal kycklingar per vattennippel
Högst 6	85	25	2	15
Över 6 men högst 12	50	25	3 eller 4	10
Över 12 men högst 18	30	38	5—8	8

2. Krav på utrymme samt vattnings- och utfodringsystem för kycklingar som uppföds i golvhönseri

Kycklingarnas ålder (veckor)	Maximiantal kycklingar/m ²	Fodertrågskantens minimilängd per kyckling (cm)	Vattentrågskantens maximilängd per kyckling (cm)	Maximiantal kycklingar per runt vattentråg
Högst 6	25	2	0,5	150
Över 6 men högst 12	15	5	0,65	100
Över 12 men högst 18	10	5	0,65	100

Nr 674

Statsrådets förordning**om skydd av hundar, katter och andra smådjur som hålls för sällskap och hobby**

Given i Helsingfors den 8 juli 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 4 § 2 mom., 5 § 2 mom. och 6 § 2 mom. i djurskyddslagen (247/1996):

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om djurskydd vid hållning av hundar, katter och andra smådjur som hålls för sällskap och hobby.

Bestämmelser om hållning av djur finns också i djurskyddsförordningen (396/1996).

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *sällskaps- och hobbydjur* hundar, katter och andra smådjur som hålls för sällskap, hobby, försäljning, förmedling, uthyrning, uppfödning, träning eller dressyr eller som omhändertagits för förvaring eller vård eller hålls för något annat motsvarande ändamål; med sällskaps- och hobbydjur avses dessutom sådana hundar som används av tullen, försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet, polishundar, vakthundar, vallhundar, draghundar, ledarhundar och andra assistenthundar samt hundar som används för motsvarande ändamål och uppgifter,

2) *rastgård* rastgård eller något annat motsvarande inhägnat eller på annat sätt klart avgränsat område avsett för rastning av djur.

2 kap.

Förvaringsutrymme för sällskaps- och hobbydjur

3 §

Allmänna krav

Förvaringsutrymmen för djur samt utrustning och anordningar för djurhållning ska lätt kunna hållas rena. I ytbehandlingen får inte träskyddskemikalier, målarfärg eller andra medel användas på ett sådant sätt att de kan orsaka förgiftning hos djur.

Dörröppningar och motsvarande öppningar till burar, terrarier och andra förvaringsutrymmen för djur ska till sin storlek, konstruktion och utformning vara sådana att djuren kan lyftas ut genom dem utan risk för att de skadar sig. Förvaringsutrymmena ska vara sådana att djuren inte kan fastna i utrymmets konstruktioner eller skada sig på annat sätt, och utrymmet får inte ha vassa kanter eller utskjutande delar som djuren kan skada sig på. Burar, terrarier och andra motsvarande förvaringsutrymmen ska placeras så att det finns tillräcklig plats för inspektion och skötsel av djuren, samt så att djur i olika burar inte kan skada eller smutsa ner varandra.

Golven eller bottnarna i förvaringsutrymmena ska kunna hållas rena. Golv av nät eller galler och andra perforerade golv ska vara anpassade till djuren och sådana att djuren inte kan fastna eller skada sig på annat sätt.

Inredning och övrig utrustning i förvaringsutrymmet ska vara anpassade till djurar-

ten och vid behov vara av sådant material att djuren kan tillgodose de beteendemässiga behov som är typiska för arten, t.ex. att klättra, gräva, gnaga, gömma sig, söka skydd, bada, simma, dyka eller bygga bo. Förvaringsutrymmen för djur samt utrustning och anordningar för djurhållning ska hållas i gott skick så att de inte skadar djuren eller äventyrar deras hälsa eller välbefinnande.

Anordningar och redskap för djurhållning ska placeras så att djuren inte kan skada sig på dem. Elledningar och elektriska anordningar samt föremål som kan skada djuren ska vid behov täckas eller placeras så att de är utom räckhåll för djuren.

Kärl och anordningar för utfodring och vattning av djur ska placeras på ett sådant sätt i förvaringsutrymmet att djuren kan äta och dricka utan svårighet.

4 §

Förhållandena i förvaringsutrymmet

Luftens kvalitet, temperaturen och den relativa luftfuktigheten i förvaringsutrymmet ska vara anpassade till djurens behov. Ventilationen får inte ge upphov till drag som kan vara skadligt för djuren.

Djuren får inte ständigt utsättas för buller som överstiger 65 decibel (db(A)).

Belysningen i förvaringsutrymmet ska vara sådan att djuren kan få utlopp för de beteendemässiga behov som är typiska för arten. Belysningen får inte ge upphov till skada eller men hos djuren.

5 §

Allmänna krav på rastgårdar

Terrängen, växtligheten och marken i rastgården ska lämpa sig för djurarten i fråga. Underlaget ska vara sådant att det kan hållas torrt. Vid behov ska marken vara täckdikad eller dränerad. Rastgården får inte vara hal på ett sådant sätt att djuren riskerar att skada sig.

Rastgården ska vara tillräckligt rymlig med hänsyn till djurens art, ras, storlek, aktivitet och antal. Miljön ska vara tillräckligt lugn och bullerfri. In- och utgångarna till en rastgård ska vara trygga för djuren.

Stängslet till rastgården ska vara tryggt för djuren och av ett material som lämpar sig för djurarten. Om stängslet är gjort av nät, ska maskorna vara av en sådan storlek att djuret inte kan fastna med huvud, extremiteter eller andra kroppsdelar. Taggtråd får inte användas för inhägnad av rastgården.

3 kap.

Skötsel av sällskaps- och hobbydjur

6 §

Omsorg om djurens välbefinnande

Under djurens fortplantningsperioder och vid betydande förändringar av skötselförhållandena ska särskild vikt läggas vid att djurens hälsa och välbefinnande inspekteras. Om någonting avvikande upptäcks vid inspektionen ska omedelbara åtgärder vidtas för att reda ut och avhjälpa situationen.

Vid sammanslagning av grupper av djur eller när nya djur införs i en grupp, ska särskild uppmärksamhet fästas vid eventuella beteendeproblem till följd av omställningar i de sociala relationerna. Djur som uppträder aggressivt mot varandra eller annars kan skada varandra ska hållas åtskilda, eller så ska djuren ha möjlighet att fly och gömma sig undan de andra djuren.

Plötsliga förändringar i den dagliga skötseln ska undvikas. Djuren ska ges tillräcklig möjlighet att tillgodose det behov av motion och rörelse som är typiskt för arten.

7 §

Vattning och utfodring

Det foder som ges till djuren ska vara näringsrikt och balanserat samt vid behov berikat med mineraler och vitaminer. Vid utfodringen ska särskild vikt fästas vid artspecifika krav på fodrets näringsinnehåll och sammansättning.

De kärl, anordningar och redskap som används vid utfodringen ska hållas rena. Urin och avföring får inte förorena fodret eller dricksvattnet.

8 §

Reproduktion

Valpar och ungar får inte avvänjas från modern för tidigt. Avvänjningen ska ske vid en tidpunkt som är så gynnsam som möjligt för såväl valparnas och ungarnas som för moderns välbefinnande. Under avvänjningen ska modern vid behov ha tillgång till ett särskilt utrymme som är oåtkomligt för valparna eller ungarna.

4 kap.

Hundar

9 §

Allmänna krav

En fullvuxen hund ska dagligen rastas tillräckligt ofta, och tillräcklig uppmärksamhet ska fästas vid att hunden kan tillfredsställa sitt behov av motion.

Endast sådana hundraser som har anpassat sig till ständig utomhusvistelse får hållas utomhus året om.

De utrymmen som är avsedda för hunden ska vara sådana att hunden kan höra och se vad som sker i förvaringsutrymmet eller dess omgivning samt ha möjlighet till socialt umgänge.

10 §

Koppling av hund

Hundar får annat än tillfälligt hållas kopplade utomhus på en särskild plats bara i omedelbar närhet av en byggnad som är bebodd. Hundar som är yngre än ett år får endast tillfälligt hållas kopplade ute på en särskild plats.

Hundar som inte enbart tillfälligt hålls utomhus och hundar i hundgårdar ska ha tillgång till en ändamålsenlig koja eller någon annan ändamålsenlig viloplats där skyddet mot väderleksförhållandena är tillräckligt. I hundgårdens storlek ska hundens eller hundarnas ras och storlek samt antalet hundar beaktas.

Hundar som inte enbart tillfälligt hålls kopplade utomhus på en särskild plats ska ha

ett minst 40 kvadratmeter stort område att röra sig på. Hundens koppel ska vara sådant att det inte kan snurra sig runt träd, stolpar eller motsvarande hinder.

Hundar som annat än tillfälligt hålls kopplade utomhus på särskild plats ska ha ett halsband som är tillräckligt brett och kan regleras. Halsbandet får inte vara av metall eller strypande.

Inomhus får hundar inte hållas kopplade annat än tillfälligt och kortvarigt och av giltig orsak.

11 §

Rastgård för hund

Minimistorleken på rastgårdar för hundar anges i punkt 1 i bilagan.

12 §

Hundkoja eller annat motsvarande skydd

En hundkoja eller ett annat motsvarande skydd ska till sin storlek, konstruktion och utrustning vara lämplig för hunden. Kojans väggar, tak och golv ska vara täta och vid behov värmeisolerade. Kojans botten ska vara upphöjd från marken. Temperaturen och luftens kvalitet i kojans ska vara lämpliga för hunden.

Ingången till hundkojan ska vara sådan att hunden inte riskerar att skada sig. Vid behov ska ingången utrustas med ett lämpligt skyddsförhållande. Golvet i kojans ska hållas rent och torrt. Hunden ska ha ett underlag att ligga på.

13 §

Bur eller annat motsvarande utrymme

Höjden i en bur eller annat motsvarande utrymme ska vara minst två gånger hundens längd från bröstbenet till svansfästet. Golvet i buren ska ha fast botten. Om fler än en hund vistas i samma bur eller annat motsvarande utrymme, bestäms höjden enligt den större hundens längd.

I punkt 2 i bilagan anges minimistorleken på burar och andra motsvarande utrymmen som inte är sådana utrymmen som avses i

22 § i djurskyddsförordningen. I fråga om sådana mottagningsplatser för herrelösa djur som avses i 15 § 1 mom. i djurskyddslagen (247/1996) och sådant omhändertagande för förvaring eller vård av djur som avses i 24 § i nämnda lag kan burar eller andra motsvarande utrymmen som är högst 50 procent mindre än vad som sägs ovan användas, om omhändertagandet för förvaring eller vård är kortvarigt.

14 §

Valpning

En tik ska ha möjlighet att valpa på en lugn och bekväm plats som är bekant för den sedan tidigare eller som den har hunnit bekanta sig med i god tid före valpningen. En tik som förbereder sig för valpning eller som har diande valpar ska lämnas i fred. Efter valpningen ska tiken ha möjlighet att vid behov fritt lämna valparna.

En tik som hålls för avel får inte få valpar för ofta.

Minimistorleken på burar eller andra motsvarande utrymmen för avvanda, 8—16 veckor gamla valpar anges i punkt 3 i bilagan.

5 kap.

Katter

15 §

Allmänna krav på förvaringsutrymmet

Förvaringsutrymmen för katter ska vara sådana att katterna kan höra och se vad som sker i förvaringsutrymmet eller dess omgivning samt har möjlighet till socialt umgänge.

I förvaringsutrymmen för katter ska det finnas lämpliga klätter- och klösanordningar. Dessutom ska det finnas en eller flera kattlådor eller andra lämpliga utrymmen där katterna kan uträtta sina naturbehov.

Golvet i förvaringsutrymmet ska vara fast.

16 §

Särskilda krav på förvaringsutrymmet

Om katter hålls fritt i ett rum eller liknande större utrymmen, ska ytan per fullvuxen katt

vara minst 1 kvadratmeter, dock så att den totala ytan alltid är minst 5 kvadratmeter.

I andra burar eller motsvarande utrymmen än sådana som avses i 22 § i djurskyddsförordningen ska ytan vara minst 1,5 kvadratmeter och höjden minst 1,3 meter. Om flera katter hålls i samma bur eller något annat motsvarande utrymme, ska ytan per katt vara minst 0,7 kvadratmeter.

I fråga om sådana mottagningsplatser för herrelösa djur som avses i 15 § 1 mom. i djurskyddslagen och sådant omhändertagande för förvaring eller vård av djur som avses i 24 § i nämnda lag får utrymmet vara högst 50 procent mindre än vad som föreskrivs i 2 mom., om omhändertagandet för förvaring eller vård är kortvarigt.

17 §

Katt som hålls kopplad på särskild plats

En katt får inte hållas kopplad annat än tillfälligt och kortvarigt. Då ska katten stå under ständig tillsyn.

6 kap.

Gnagare och kaniner

18 §

Allmänna krav på förvaringsutrymmet

Förvaringsutrymmen för gnagare och kaniner ska vara sådana att djuren kan se och höra vad som sker i utrymmet eller dess omgivning samt har möjlighet till socialt umgänge.

I förvaringsutrymmen för gnagare och kaniner ska det finnas lämpligt strö, såsom kådfri flis, hö, halm eller annat motsvarande bottenmaterial. I förvaringsutrymmen för gnagare och kaniner får det finnas nätgolv endast om nätet ligger direkt på ett fast underlag. Djuren ska ha möjlighet att gömma sig i förvaringsutrymmet.

19 §

Särskilda krav på förvaringsutrymmet

Gnagare och kaniner ska ha tillgång till en ändamålsenlig bolåda, koja, bohåla eller motsvarande boutrymme.

Gerbiler ska ha tillgång till rör, gångar eller kanaler eller motsvarande konstruktioner eller möjlighet att gräva gångar i marken. Gerbiler, chinchillor och degusråttor ska vid behov ha möjlighet att bada i sand eller motsvarande material. Chinchillor och degusråttor ska ha tillgång till tillräckligt många hyllor eller andra motsvarande konstruktioner där de kan vistas utan att bli störda av andra djur.

Gnagare och kaniner ska ha tillgång till foder eller annat gnagmaterial för trimning av tänderna. Kaniner, marsvin, chinchillor och degusråttor ska ha fri tillgång till lämpligt stråfoder.

Minimistorleken på förvaringsutrymmen anges i punkt 4 i bilagan i fråga om gnagare och i punkt 5 i bilagan i fråga om kaniner.

7 kap.

Illrar och frettar

20 §

Allmänna krav på förvaringsutrymmet

Förvaringsutrymmen för illrar och frettar ska vara sådana att djuren kan se och höra vad som sker i utrymmet eller dess omgivning samt har möjlighet till socialt umgänge.

21 §

Särskilda krav på förvaringsutrymmet

I förvaringsutrymmen för illrar och frettar ska det finnas lämplig stimulans för djuren samt en ändamålsenlig bolåda, koja, bohåla eller något annat motsvarande boutrymme. Om flera djur vistas i samma förvaringsutrymme, ska bolådorna, kojorna, bohålorna eller andra motsvarande utrymmen vara så många att alla djuren har tillgång till ett sådant utrymme samtidigt utan att onödig konkurrens uppstår. I förvaringsutrymmet ska det finnas en eller flera lådor med sand eller andra lämpliga utrymmen för uträttande av naturbehov. Förvaringsutrymmet får inte ha nätgolv.

I förvaringsutrymmet ska ytan vara minst 1 kvadratmeter och höjden minst 0,6 meter. Om flera djur hålls i samma förvaringsut-

rymme, ska utrymmet vara minst 0,35 kvadratmeter per djur.

8 kap.

Burfåglar

22 §

Allmänna krav på burar

Burfåglars burar ska vara sådana att fåglarna kan se och höra vad som sker i utrymmet eller dess omgivning samt har möjlighet till socialt umgänge.

Burfåglars burar ska vara tillräckligt rymliga med beaktande av fågelart, fåglarnas aktivitet, storlek, ålder och kön samt antal och könsfördelning.

23 §

Särskilda krav på burar

Burfåglar ska ha tillgång till lämplig stimulans i buren. Fåglar av arter som inte är enbart marklevande ska ha minst två sittpinnar av lämpligt material. Om fåglarna hålls i grupp ska det finnas tillräckligt många lämpliga sittpinnar för att alla i gruppen ska kunna sitta samtidigt utan att störa varandra. Pinnarna ska vara placerade i buren på ett sådant sätt att fåglarna har tillräckligt med utrymme för att flyga eller röra sig på annat sätt i buren. Fåglarna ska vid behov ha möjlighet att dagligen bada i buren i sand eller vatten.

I buren ska det finnas lämpligt strö och möjlighet att vid behov söka skydd. En fågelbur får inte ha nätgolv.

Det ska finnas tillräckligt med utrymme på den plats där burfåglarna utfodras och vattnas för att onödig konkurrens inte ska uppstå. Fåglarna ska vid behov ha tillgång till grus av rätt grovlek för matsmältningen.

24 §

Tjudring av burfåglar

Burfåglar får inte tjudras. Ett koppel får dock tillfälligt fästas vid fågeln via en fotring

för utomhusvistelse, förflyttning eller motsvarande åtgärder av kortvarig art. Då ska fågeln stå under ständig tillsyn.

9 kap.

Kräldjur

25 §

Allmänna krav på förvaringsutrymmet

Förvaringsutrymmen för kräldjur ska vara tillräckligt rymliga med beaktande av djurart, djurens aktivitet, storlek, ålder och kön samt antal och könsfördelning.

Lock, luckor och andra motsvarande konstruktioner i terrarier för kräldjur ska kunna tillslutas på behörigt sätt. Terrarier där giftiga eller annars farliga djur hålls ska vid behov märkas med en varning om att djuren är farliga.

26 §

Särskilda krav på förvaringsutrymmet

Förvaringsutrymmets golv ska vara täckt med ett bottenmaterial som lämpar sig för djurarten. Vid behov ska det finnas så mycket av materialet att djuren kan gräva ner sig i det. Bottenmaterialets fuktighet ska vara anpassad efter djurartens behov. Djuren ska vid behov ha tillgång till platser som är uppvärmda till lämplig temperatur samt till platser med olika temperatur. I förvaringsutrymmet ska det finnas tillräckligt med gömställen som är lämpliga för djurarten. Om flera djur vistas i samma utrymme ska de ha möjlighet att gömma sig samtidigt.

I förvaringsutrymmen för klättrande kräldjursarter ska det finnas konstruktioner som lämpar sig för klättring. I förvaringsutrymmen för trädlevande kräldjursarter ska det finnas lämpliga grenar eller motsvarande konstruktioner där djuren kan vila i naturlig ställning samt röra sig och klättra.

I förvaringsutrymmen för kräldjursarter som simmar och vistas i vatten ska det finnas en bassäng. Bassängens storlek och vattenmängd ska motsvara djurartens behov. Om

flera djur hålls i samma utrymme ska alla kunna vistas samtidigt i bassängen eller på land. Övergången mellan land och vatten ska vara utformad så att djuren lätt kan ta sig mellan dem.

27 §

Förhållandena i förvaringsutrymmet

Vid hållande av kräldjur ska särskild vikt fästas vid förvaringsutrymmets luftfuktighet samt kvaliteten och temperaturen på luften och bassängvattnet. Vattnet ska renas och bytas tillräckligt ofta.

Belysningsstyrkan och belysningstypen samt belysningstidernas placering och längd ska anpassas till djurarten. Förvaringsutrymmen för kräldjur ska vid behov vara utrustade med en lampa som avger ultraviolett ljus. Ljus- och värmekällor ska vid behov skyddas så att djuren inte kan komma i direkt beröring med dem.

Om ett kräldjur försänks i vintervila, ska djuret småningom förberedas för denna i enlighet med vad som motsvarar djurartens behov, t.ex. genom att sänka temperatur och ljusstyrka i terrariet och genom att minska fodermängden.

28 §

Vattning och utfodring

Vid utfodring av kräldjur ska det ses till att djuren inte skadar varandra medan de äter. Sådana kräldjur som dricker vattendroppar på föremål eller sin kropp ska ha tillgång till droppande vatten eller så ska förvaringsutrymmet sprayas dagligen i enlighet med artens behov.

29 §

Tjudring av kräldjur

Ett kräldjur får inte tjudras annat än när det är nödvändigt för förflyttning av djuret eller för någon annan motsvarande åtgärd av kortvarig art. Då ska kräldjuret stå under ständig tillsyn.

10 kap.

Groddjur

30 §

Allmänna krav på förvaringsutrymmet

Förvaringsutrymmen för groddjur ska vara tillräckligt rymliga med beaktande av djurens art, aktivitet, storlek, ålder och kön samt antal och könsfördelning.

Lock, luckor och andra motsvarande konstruktioner i terrarier för groddjur ska kunna tillslutas på behörigt sätt. Terrarier där giftiga eller annars farliga djur hålls ska vid behov märkas med en varning om att djuren är farliga.

31 §

Särskilda krav på förvaringsutrymmet

Förvaringsutrymmets golv eller botten ska vara täckt med ett material som lämpar sig för djurarten. Vid behov ska det finnas så mycket av materialet att djuret kan gräva ner sig i det. Materialets fuktighet ska vara lämpligt för djurarten. Djuren ska vid behov ha tillgång till platser som är uppvärmda till lämplig temperatur samt till platser med olika temperatur. I förvaringsutrymmet ska det finnas tillräckligt med gömställen som är lämpliga för djurarten. Om flera djur vistas i samma utrymme ska de ha möjlighet att gömma sig samtidigt.

I förvaringsutrymmen för trädlevande groddjur ska det finnas grenar, bladväxter eller annat som lämpar sig för klättring och där djuren kan vila sig om de så önskar.

I förvaringsutrymmen för groddjursarter som vistas i vatten ska det finnas en bassäng. Bassängens storlek och vattenmängd ska motsvara djurartens behov. Om flera djur som hör till en art som simmar och vistas i vatten hålls i samma förvaringsutrymme, ska alla samtidigt kunna vistas i bassängen eller på land. Övergången mellan land och vatten ska vara utformad så att djuren lätt kan ta sig mellan dem.

Ett groddjur som hör till en vattenlevande art ska uppödas och hållas i akvarium. På

akvariets botten ska det finnas lämpliga gömställen för djuret.

32 §

Förhållandena i förvaringsutrymmet

Vid hållande av groddjur ska särskild vikt fästas vid förvaringsutrymmets luftfuktighet samt kvaliteten och temperaturen på luften och bassängvattnet. Vattnet ska renas och bytas tillräckligt ofta.

Belysningsstyrkan och belysningstypen samt belysningstidernas förläggning och längd ska anpassas till djurarten i fråga. Ljus- och värmekällor ska vid behov skyddas så att djuren inte kan komma i direkt beröring med dem.

Om ett groddjur försänks i vintervila, ska djuret småningom förberedas för denna genom att man på ett korrekt sätt gradvis sänker temperaturen och ljusstyrkan i förvaringsutrymmet samt minskar fodermängden.

11 kap.

Fiskar

33 §

Allmänna krav

Vattnets mängd, kvalitet, temperatur och djup i akvariet samt vattenytans area ska passa fiskarnas art, storlek och antal. Akvariets ena sida ska vara skyddad från insyn, om inte växtligheten eller annan inredning ger fiskarna tillräckligt skydd. Akvarier ska vid behov förses med lock eller täckglas så att fiskarna inte kan hoppa ut från akvariet.

Akvariets inredning och bottenmaterial ska lämpa sig för fiskarna. Fiskarna ska ha tillgång till lämpliga gömställen vid behov.

Vattnet i akvariet ska bytas eller renas regelbundet så att vattenkvaliteten förblir god. Döda fiskar ska omedelbart avlägsnas ur akvariet.

När grupper, stim och arter av fiskar sammanslås eller när nya fiskar förs in i en grupp ska hänsyn tas till hur fiskarna passar ihop och till deras stimbeteende.

12 kap.

Ryggradslösa djur

34 §

Allmänna krav

Golvet eller botten i ett förvaringsutrymme för ryggradslösa djur ska vara täckt med ett material som lämpar sig för djurarten. Vid behov ska det finnas så mycket av materialet att djuret kan gräva ner sig i det. Materialets fuktighet ska vara lämpligt för djurarten. I förvaringsutrymmet ska det vid behov finnas lämpliga gömställen för djuren, och klättrande arter ska ha möjlighet att klättra.

Belysningen, temperaturen och luftfuktigheten i förvaringsutrymmet ska anpassas till djurarten. I förvaringsutrymmet ska det vid behov finnas platser med olika temperatur.

Lock, luckor och andra motsvarande kon-

Helsingfors den 8 juli 2010

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

struktioner i terrarier för ryggradslösa djur ska kunna tillslutas på behörigt sätt. Terrarier där giftiga eller annars farliga djur hålls ska vid behov märkas med en varning om att djuren är farliga.

13 kap.

Särskilda bestämmelser

35 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2010.

Genom denna förordning upphävs 21 § i djurskyddsförordningen (396/1996) och jord- och skogsbruksministeriets beslut om djurskydds krav gällande hundar, katter och andra smådjur som hålls för sällskap och hobby (211/1998).

Regeringsråd Tanja Viljanen

Bilaga

1. Minimistorleken på rastgårdar för hundar

Hundarnas antal	Yta (m ²)					
	Hundens (hundarnas) genomsnittliga vikt					
	högst 5 kg	10 kg	20 kg	30 kg	40 kg	50 kg eller mer
1	5	6	8	10	15	16
2	5	8	10	14	18	20
3	6	10	13	17	22	24
4	8	12	15	20	26	28
5	8	14	18	24	30	32
6	10	16	20	26	34	36

Om fler än sex hundar hålls i samma rastgård, ska ytan ökas i lämplig mån med beaktande av tabellen ovan.

2. Hundburar och andra motsvarande utrymmen

Hundarnas antal	Yta (m ²)					
	Hundens (hundarnas) genomsnittliga vikt					
	högst 5 kg	10 kg	20 kg	30 kg	40 kg	50 kg eller mer
1	2,0	2,0	2,5	3,5	4,5	5,5
2	2,0	2,5	3,5	4,5	6,0	7,5
3	2,0	3,5	4,5	6,0	7,5	10,0
4	2,5	4,0	5,5			
5	3,0	5,0	6,5			
6	4,0	5,5				
7	4,5	6,0				

3. *Minimistorleken på burar och andra motsvarande utrymmen för avvanda, 8–16 veckor gamla valpar*

Valparnas genomsnittliga vikt sammanlagt (kg)	Yta (m ²)
10	2,0
20	2,5
30	3,5
40	4,0
50	5,0
60	5,5
70	6,0

4. *Minimistorleken på förvaringsutrymmen för gnagare*

Djurart	Yta (m ²)	Yta per djur vid grupphållning (m ²)	Höjd (m)
Marsvin	0,3	0,15	0,25
Guldhamster	0,12	-	0,2
Dvärghamster	0,09	0,045	0,2
Chinchilla	0,4	0,2	0,7
Degusråtta	0,3	0,15	0,4
Råtta	0,18	0,06	0,3
Gerbil	0,12	0,06	0,3
Mus	0,09	0,018	0,2

5. *Minimistorleken på förvaringsutrymmen för kaniner*

Kaninens storlek	Yta (m ²)	Yta per djur vid grupphållning (m ²)	Den kortaste sidans längd (m)	Höjd (m)
under 1,8 kg	0,25	0,12	0,3	0,3
över 1,8 men högst 3,0 kg	0,5	0,25	0,4	0,4
över 3,0 men högst 5,0 kg	0,7	0,35	0,5	0,5
över 5,0 kg	0,9	0,45	0,6	0,6

Nr 675

Statsrådets förordning om skydd av ankor och gäss

Given i Helsingfors den 8 juli 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 4 § 2 mom., 5 § 2 mom. och 6 § 2 mom. i djurskyddslagen (247/1996):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om djurskydd vid hållning av ankor och gäss som avses i 2 §.

Bestämmelser om hållning av djur finns också i djurskyddsförordningen (396/1996).

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *anka* en domesticerad form av fågelarten *Anas platyrhynchos* eller *Cairina moschata* (myskand) eller en korsning av dessa, och

2) *gås* en fågel av arten *Anser anser* F. *domesticus* eller *Anser cygnoides* F. *domesticus* eller en korsning av dessa.

3 §

Allmänna krav på förvaringsutrymmet

Förvaringsutrymmet för ankor och gäss ska i fråga om material, konstruktion och andra egenskaper vara sådant att risken för att fåglarna skadar sig är så liten som möjligt.

De inre ytorna i stallar avsedda som förvaringsutrymme för fåglar samt utrustning och anordningar för fågelkötsel ska lätt kunna hållas rena och vid behov kunna desinfekteras. I ytbehandlingen får inte träskyddskemikalier, målarfärg eller andra medel användas på ett sådant sätt att de kan orsaka förgiftning hos fåglarna.

Djurstallar, inhägnader, utrustning och anordningar ska hållas rena och i gott skick så att de varken skadar fåglarna eller äventyrar deras hälsa eller välbefinnande. Vid behov ska förvaringsutrymmet desinfekteras. Gnagare och andra skadedjur ska bekämpas i djurstallar.

Förvaringsutrymmen för fåglar ska byggas eller placeras så att fåglarna kan höra och se vad som händer i förvaringsutrymmet eller dess omgivning och så att de har möjlighet till socialt umgänge.

4 §

Särskilda krav på förvaringsutrymmet

Golvet i förvaringsutrymmet ska vara tillverkat av ett material som är lämpligt för fåglarna samt sådant att det inte skadar fåglarna eller äventyrar deras hälsa eller välbefinnande. Förvaringsutrymmet för över en vecka gamla fåglar ska ha tillräckligt med ändamålsenligt strö. Fåglarnas liggplats ska vara tillräckligt rymlig så att alla fåglar samtidigt kan ligga ned. Storleken på en fågelgrupp som hålls i samma utrymme ska vara lämplig med avseende på fåglarnas ålder, storlek, kön och det utrymme som står till förfogande.

Utrustningen och inredningen i förvaringsutrymmet för ankor och gäss ska vara lämpliga för fågelarten. Förvaringsutrymmet ska

ha tillräckligt med lämpliga vattenkärll där fåglarna kan vata huvudet. Det bör dock undvikas att fågelungar som är under tre veckor gamla blir genomvåta.

I förvaringsutrymmen för över fyra veckor gamla ankor som hålls för köttproduktion får det finnas högst 16 kilogram ankor per kvadratmeter. Om fåglarna har tillgång till en utomhusinhägnad varje dag får det i förvaringsutrymmet finnas högst 20 kilogram ankor per kvadratmeter. I förvaringsutrymmen för ankor som hålls för avel ska det finnas minst 0,5 kvadratmeter utrymme för varje anka. Om fåglarna har tillgång till en utomhusinhägnad varje dag ska det i förvaringsutrymmet finnas minst 0,25 kvadratmeter utrymme för varje anka.

I förvaringsutrymmen för över fyra veckor gamla gäss som hålls för köttproduktion får det finnas högst 14 kilogram gäss per kvadratmeter. Om fåglarna har tillgång till en utomhusinhägnad varje dag får det i förvaringsutrymmet finnas högst 18 kilogram gäss per kvadratmeter. I förvaringsutrymmen för gäss som hålls för avel ska det finnas minst 1 kvadratmeter utrymme för varje gås. Om fåglarna har tillgång till en utomhusinhägnad varje dag ska det i förvaringsutrymmet finnas minst 0,5 kvadratmeter utrymme för varje gås.

Moderdjur som används för avel ska ha tillräckliga och ändamålsenliga utrymmen för äggläggning. Det ska finnas tillräckligt många reden och de ska planeras och placeras så att alla moderdjur i förvaringsutrymmet lätt kan ta sig till dem.

5 §

Förhållandena i djurstallet

Temperaturen och belysningen i djurstallet ska vara lämpliga för fåglarna. Om belysningen i huvudsak är artificiell, ska det ordnas en lämplig vilotid för fåglarna genom att ljusstyrkan minskas tillräckligt.

Djurstallet ska ha sådan ventilation att luftfuktigheten, luftens strömningshastighet, dammängden eller halten av skadliga gaser inte stiger till en skadlig nivå. Om ventilationen i huvudsak baserar sig på mekanisk ventilation, ska det även vid eventuella fel i

ventilationsanordningen vara möjligt att ordna en ventilation som är tillräcklig med tanke på fåglarnas hälsa och välbefinnande. I en mekanisk ventilationsanordning ska det vid behov finnas ett larmsystem som ger larm vid störningar i ventilationen. Larmsystemet ska testas regelbundet.

Fåglarna får inte ständigt vara utsatta för buller som överstiger 65 decibel (dB(A)).

6 §

Anordningar och redskap

Anordningar och redskap avsedda för skötsel och utfodring av ankor och gäss ska vara sådana att de inte medför någon risk för att fåglarna ska skada sig.

Utfodringstråg, utfodringskärl och andra utfodringsanordningar ska placeras så att alla fåglar i förvaringsutrymmet får tillräckligt med foder. Om automatiska vattnings- eller utfodringsanordningar används i förvaringsutrymmet ska fåglarna vänjas vid att använda dem.

Förvaringsutrymmet för fåglarna ska ha tillräckligt många drickplatser. Vattenbehållare, vattentråg och andra vattningsanordningar ska placeras så att de är inom räckhåll för alla fåglar i förvaringsutrymmet och så att de inte skadar fåglarna.

7 §

Utomhusinhägnad och andra utomhusområden

Den gång som leder ut ur djurstallet ska vara trygg för fåglarna. I utomhusinhägnaden och i andra utomhusområden får det inte finnas konstruktioner eller föremål som kan skada fåglarna. Marken ska vara sådan att den kan hållas lagom torr. Omgivningen ska vara tillräckligt lugn och bullerfri.

Utomhusinhägnaden och andra utomhusområden ska vara tillräckligt stora med beaktande av fåglarnas ålder, antal, storlek och aktivitet. Fåglarnas ska vid behov utomhus ha tillgång till lämpliga väderskydd.

Utomhusinhägnadens stängsel ska vara av ett material som är lämpligt för fåglarna och vara tryggt för fåglarna. Stängslen ska hållas

i gott skick så att fåglarna inte skadar sig. Om nätstängsel används, ska nätets öglor vara av sådan storlek att en fågels huvud, extremiteter eller andra kroppsdelar inte kan fastna i nätet.

8 §

Omsorg om fåglarnas välbefinnande

Ankornas och gässens välbefinnande ska kontrolleras tillräckligt ofta, dock minst en gång om dagen. Särskild vikt ska fästas vid inspektionen av fåglarnas hälsa och välbefinnande under fåglarnas fortplantningstid och vid stora förändringar i skötsel förhållandena.

Individuell inspektion av fåglarna ska göras om en allmän inspektion visar att det är nödvändigt. Om det vid kontrollen upptäcks något som avviker från det normala, ska åtgärder omedelbart vidtas för att reda ut och avhjälpa situationen.

Vid sammanslagning av fågelgrupper eller när nya fåglar tillförs flocken ska särskild uppmärksamhet fästas vid eventuella beteendeproblem som kan uppstå till följd av omställningar i de sociala relationerna. Störning av rangordningen inom fågelgruppen ska undvikas. Fåglar som är fiendliga mot varandra eller som annars kan tänkas skada varandra ska hållas åtskilda.

9 §

Hantering och behandling

Onödigt buller ska undvikas i förvaringsutrymmen för ankor och gäss. När fåglar fångas in och flyttas ska detta ske lugnt och särskild försiktighet ska iakttas vid hanteringen av fåglarna.

Helsingfors den 8 juli 2010

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Innan fåglar fångas in eller avlägsnas ur förvaringsutrymmet ska sådana hinder orsakade av anordningar och redskap som kan skada fåglarna avlägsnas. Fåglar får inte lyftas eller bäras endast i benen eller hanteras så att fågelns huvud hänger nedåt.

Plötsliga förändringar i de dagliga skötselrutinerna ska undvikas.

Fjädrar eller dun får inte plockas från levande fåglar.

10 §

Vattning och utfodring

Foder som ges till ankor och gäss ska vara näringsrikt och balanserat samt vid behov kompletterat med mineraler. Fåglarna ska ha tillgång till en tillräcklig mängd foder och dricksvatten. Vid utfodringen ska plötsliga förändringar i fodrets sammansättning eller mängd undvikas.

Anordningar och redskap avsedda för utfodring och vattning ska hållas rena. Avföring får inte förorena fodret eller dricksvattnet. Vid utfodrings- och vattningsplatserna ska det finnas tillräckligt med utrymme så att det inte uppstår onödig konkurrens om vatten eller foder. Särskild vikt ska fästas vid att fåglarnas drickplatser och omgivningen kring andra vattenbehållare hålls tillräckligt torra.

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2010.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets beslut om djurskyddskrav vid hållande av ankor, inklusive myskankor, och gäss (1190/1999).

Regeringsråd Tanja Viljanen

Nr 676

Statsrådets förordning om skydd av strutsfåglar

Given i Helsingfors den 8 juli 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 4 § 2 mom., 5 § 2 mom. och 6 § 2 mom. i djurskyddslagen (247/1996):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om djurskydd vid hållning av strutsfåglar. Denna förordning tillämpas inte på hållning av strutsfåglar i djurparker.

Bestämmelser om hållning av strutsfåglar finns också i djurskyddsförordningen (396/1996).

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *strutsfågel* struts, emu och vanlig nandu (*Rhea americana*),
- 2) *farm* ett inhägnat område där strutsfåglar hålls.

3 §

Allmänna krav på farmen

Farmens terräng, växtlighet och mark ska vara lämpliga för farmuppfödning av struts-

fåglar. Farmens omgivning ska vara tillräckligt lugn och bullerfri. Marken i farmen ska vara sådan att den kan hållas torr.

Farmen ska vara tillräckligt stor och så planerad att en fågel kan väja för andra fåglars aggressiva beteende. Storleken på en fågelgrupp som hålls i samma utrymme ska vara lämplig med avseende på fåglarnas ålder, kön och det utrymme som står till förfogande. Kontakt mellan avelsgrupper ska förebyggas eller, om det inte är möjligt utan orimliga kostnader, ska det ses till att kontakterna inte orsakar onödig stress för djuren.

Vid utfodrings- och vattningsplatserna ska det finnas tillräckligt med utrymme så att alla fåglar i gruppen kan äta och dricka samtidigt och så att det inte uppstår onödig konkurrens om vatten eller foder.

På farmen eller i anslutning till den ska det finnas trygga och ändamålsenliga utrymmen och redskap för undersökning, hantering och annan skötsel samt skiljning av strutsfåglarna.

Innan strutsfåglarna placeras i en tom farm, ska farmen kontrolleras noggrant och alla sådana föremål som strutsfåglarna kan svälja ska avlägsnas. När farmuppfödningen har inletts ska farmen kontrolleras dagligen.

Rådets beslut 78/923/EEG (31978D0923); EGT nr L 323, 17.11.1978, s. 12,

Rådets beslut 92/583/EEG (31992D0583); EGT nr L 395, 31.12.1992, s. 21,

Rådets direktiv 98/58/EG (31998L0058); EGT nr L 221, 8.8.1998, s. 23.

Vid farmen ska det finnas en skylt som förbjuder obehörigt tillträde och anger att det är förbjudet att kasta in föremål i rasthagen.

4 §

Särskilda krav på farmen

Längden och bredden på farmens inhägnad ska vara tillräcklig så att strutsfåglarna kan springa och så att det inte finns risk för att de skadar sig. I farmen ska det finnas ett område med ren sand för sandbad som är minst 1,5 meter x 1,5 meter stort och 15 centimeter djupt. För en vuxen emu ska det finnas möjlighet till vattenbad. I en farm för en avelsgrupp ska det finnas ett lämpligt område för äggläggning.

Från farmen ska det finnas tryggt tillträde till djurstallet. Vid behov ska det dessutom finnas skydd mot regn, vind och sol. Om marken i farmen är frusen, ska den sandas för att fåglarna inte ska halka.

5 §

Farmens stängsel

Farmen ska ha ett tillräckligt starkt och högt stängsel som under alla årstider effektivt hindrar strutsfåglarna från att rymma från farmen samt hundar och andra sådana djur som kan orsaka olägenhet eller skada till strutsfåglarna från att ta sig in i farmen. Farmer som är placerade bredvid varandra ska skiljas från varandra så att aggressiva konfrontationer mellan fåglar förhindras. Stängslet och stängselkonstruktionen ska vara sådana att strutsfåglarna inte skadar sig. Stängslet ska vara av ett elastiskt material som håller när djuren stöter ihop med det. Inhägnaden får inte ha alltför trånga eller vassa hörn. Stängslet ska vara sådant att djuren lätt upptäcker det.

Om nätstängsel används, ska maskstorleken vara sådan att fåglarnas huvuden eller ben inte kan fastna i stängslet. Taggtråd eller enbart elstängsel får inte användas som stängsel.

I en farm för vuxna strutsar ska stängslet

vara minst 2 meter högt och för 4—5 månader gamla strutsar minst 1,6 meter högt. Strutsarnas stängsel måste vara av nätstängsel till minst 1,5 meter höjd. Avståndet mellan stolparna får inte vara större än 4 meter. I en farm för vuxna emuer ska stängslet vara minst 1,8 meter och för 4—5 månader gamla emuer minst 1,6 meter högt. I en farm för vuxna nanduer ska stängslet vara minst 1,7 meter och för 4—5 månader gamla nanduer minst 1,5 meter högt.

Stängslen och konstruktioner i anslutning till dem ska hållas i gott skick så att de inte skadar strutsfåglarna. Stängslets skick ska kontrolleras regelbundet och felen avhjälpas utan dröjsmål.

6 §

Djurstall

På farmen eller i anslutning därtill ska det finnas ett djurstall. Djurstallet ska ge strutsfåglarna skydd mot ogynnsamma väderleksförhållanden som köld, snö, is, vind, regn och snösörja. Djurstallet ska vara dragfritt och torrt. Temperaturen, ventilationen och belysningen i djurstallet ska vara lämplig för de djur som hålls där. Elledning ska placeras så att de är utom räckhåll för fåglarna.

Höjden till djurstallets innertak ska för vuxna strutsar vara minst 3 meter och för vuxna emuer och nanduer minst 2,5 meter. Dörröppningen ska vara minst 1,5 meter bred.

Golvet i djurstallet ska vara strävt och lätt att rengöra. Golvet i utrymmen för kycklingar ska vara värmeisolerat eller försett med golvvärme. Strö ska användas på golven. Ströet ska vara sand, sågspån, halm som hackats till lämplig storlek eller andra sådana fuktabsorberande ämnen som strutsfåglarna inte gärna äter. Strö får dock inte användas i utrymmen där man håller kycklingar som är tre veckor gamla eller yngre. I utrymmen där man håller kycklingar som är över tre veckor gamla ska man börja använda strö och småningom öka på mängden.

I djurstallet ska djurgrupperna hållas åtskilda från varandra så att kontakterna mellan dem inte orsakar djuren onödig stress.

7 §

Fällans och farmens yta

Minimikraven på storleken för fällor och farmer för strutsfåglar anges i bilagan.

8 §

Omsorg om fåglarnas välbefinnande

Strutsfåglaorna ska kontrolleras minst två gånger om dagen. Strutsfåglar ska inspekteras individuellt om det är nödvändigt på basis av en allmän inspektion. Om det vid kontrollen observeras något som avviker från det normala ska omedelbara åtgärder vidtas för att reda ut och avhjälpa situationen. Störning av djuren ska undvikas särskilt under fortplantningstiden.

Störning av rangordningen inom fågelgruppen ska undvikas. När nya fåglar tillförs farmen ska särskild uppmärksamhet fästas vid eventuella beteendeproblem som kan uppstå till följd av omställningar i de sociala relationerna. Fåglar som förhåller sig fientligt till varandra eller som annars kan tänkas skada varandra ska hållas åtskilda.

En strutsfågel får inte hållas åtskild från de andra strutsfåglaorna om inte djuret är sjukt, skadat, trakasserat av de andra fåglarna eller särskilt aggressivt mot de andra fåglarna.

Över tre månader gamla strutsfåglar får inte kontinuerligt hållas inne i djurstallet. Om väderleken inte är lämplig för utgång, ska tiden inne i djurstallet vara så kort som möjlig, och den får inte överstiga tio dygn i månaden. Strutsfåglaorna bör helst inte bli genomvåta. Om strutsfåglaorna tillfälligt hålls en längre tid i djurstallet ska djurstallet ha belysning som motsvarar dagsljus i 10—12 timmar.

9 §

Hantering och behandling

Strutsfåglar ska hanteras försiktigt och lugnt. Plötsliga förändringar i de dagliga skötselrutinerna samt ständigt och plötsligt buller ska undvikas.

Strutsfåglaornas kycklingar ska börja rastas så snart som möjligt efter kläckningen. Om vädret tillåter ska över tre dagar gamla kycklingar släppas ut dagligen. Om väderleksförhållandena är ogynnsamma ska det sörjas för att kycklingarna rör på sig i djurstallet. Kycklingarna ska vid behov vänjas vid att flytta sig från rasthagen till djurstallet.

Fjädrar får inte plockas från en levande strutsfågel. Fjädrar får endast klippas av ovanför fjäderns blodsträng. Av fågelns ving- eller stjärtfjädrar får inte betydande delar klippas bort. Strutsfåglar får inte ridas på eller användas i löptävlingar.

10 §

Vattning och utfodring

Foder som ges till strutsfåglaorna ska vara näringsrikt och balanserat samt vid behov berikat med mineraler. För att förebygga ledskador och skador på benstommen ska särskild uppmärksamhet fästas vid näringssammansättningen. Strutsfåglaorna ska ha tillgång till grovt och färskt foder som är lämpligt för dem. Under tre månader gamla kycklingar ska hela tiden ha tillgång till foder. Plötsliga förändringar i utfodringen ska undvikas. Djuren ska hela tiden ha tillgång till dricksvatten.

För matsmältningen ska över fem dagar gamla strutsfåglar ha tillgång till små mängder av grus eller småsten av lämplig storlek.

11 §

Fortplantning

Om ruvningen av ett strutsfågelägg avbryts, ska fostret avlivas på lämpligt sätt.

Om strutsfåglaornas kycklingar präglas på sin skötare, ska skötaren dagligen vara tillsammans med kycklingarna så mycket som möjligt.

12 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2010.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets beslut om djur- skyddskrav gällande hållning av strutsfåglar (704/1997).

Helsingfors den 8 juli 2010

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Regeringsråd Tanja Viljanen

1. Minimikrav på storleken på utrymmen för hållning av strutsar

Fågeln's ålder	Fågelgruppens storlek högst	Fållans minimiyta (m ²)	Farmens minimiyta (m ² / antalet fåglar)	Farmens totala yta (m ²) minst
under 4 dagar	40	1		
över 4 dagar – 3 veckor	40	5	10/1	100
över 3 veckor – 6 månader	40 ¹⁾	15	10—40/1	100—1000 ³⁾
över 6 månader – 1 år		30	800/3	1000
över 1 år – köns mogen ålder		30	1000/3	1000
vuxen	²⁾	30	2000/3	1000

¹⁾ Under förutsättning att strutsucklingarna i genomsnitt är av samma storlek.

²⁾ Om fler än en avelsgrupp hålls på samma område är det särskilt viktigt att fåglarna har tillräckligt skydd och extra utrymme så att de kan undvika varandra, samt att grupperna vid behov kan skiljas från varandra.

³⁾ Utrymmet ska anpassas enligt fågelns ålder.

2. Minimikrav på storleken på utrymmen för hållning av emuer

Fågeln's ålder	Fågelgruppens storlek högst	Fållans minimiyta (m ²)	Farmens minimiyta (m ² / antalet fåglar)	Farmens totala yta (m ²) minst
under 4 dagar	40	1		
över 4 dagar – 3 veckor	40	5	5	75
över 3 veckor – 6 månader	40 ¹⁾	10	20	100—500 ³⁾
över 6 månader – 1 år		20	150	500
över 1 år – köns mogen ålder		20	200	500
vuxen	1+1 ²⁾	30	250	500

¹⁾ Under förutsättning att emucklingarna i genomsnitt är av samma storlek.

²⁾ Om fler än en avelsgrupp hålls på samma område är det särskilt viktigt att fåglarna har tillräckligt skydd och extra utrymme så att de kan undvika varandra, samt att grupperna vid behov kan skiljas från varandra.

³⁾ Utrymmet ska anpassas enligt fågelns ålder.

3. Minimikrav på storleken på utrymmen för hållning av nanduer

Fågeln's ålder	Fågelgruppens storlek högst	Fållans minimiyta (m ²)	Farmens minimiyta (m ² / antalet fåglar)	Farmens totala yta (m ²) minst
under 4 dagar	40	1		
över 4 dagar – 3 veckor	40	5	5	75
över 3 veckor – 6 månader	40 ¹⁾	10	20	100—500 ³⁾
över 6 månader – 1 år		20	150	500
över 1 år – köns mogen ålder		20	200	500
vuxen	1+1 ²⁾	30	250	500

¹⁾ Under förutsättning att nandukycklingarna i genomsnitt är av samma storlek.

²⁾ Om fler än en avelsgrupp hålls på samma område är det särskilt viktigt att fåglarna har tillräckligt skydd och extra utrymme så att de kan undvika varandra, samt att grupperna vid behov kan skiljas från varandra.

³⁾ Utrymmet ska anpassas enligt fågelns ålder.

Nr 677

Statsrådets förordning om skydd av kalkoner

Given i Helsingfors den 8 juli 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 4 § 2 mom., 5 § 2 mom. och 6 § 2 mom. i djurskyddslagen (247/1996):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om djurskydd vid hållning av kalkoner.

Bestämmelser om hållning av djur finns också i djurskyddsförordningen (396/1996).

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med *kalkon* en fågel av arten *Meleagris gallopavo ssp.*

3 §

Allmänna krav på förvaringsutrymmet

Förvaringsutrymmen för kalkoner ska i fråga om material, konstruktion och andra egenskaper vara sådant att risken för att kalkonerna skadar sig är så liten som möjligt.

De inre ytorna i stallar avsedda som förvaringsutrymme för kalkoner samt utrustning och anordningar för hållning av kalkoner ska lätt kunna hållas rena och desinfekteras. I ytbehandlingen får inte träskyddskemikalier, målarfärg eller andra medel användas på ett sådant sätt att de kan orsaka förgiftning hos kalkoner.

Förvaringsutrymmen för kalkoner ska byggas eller placeras så att kalkonerna kan höra och se vad som händer i förvaringsutrymmet eller dess omgivning och så att de har möjlighet till socialt umgänge.

Djurstallar, inhägnader, utrustning och anordningar ska hållas rena och i gott skick så att de varken skadar kalkonerna eller äventyrar deras hälsa eller välbefinnande. Döda kalkoner ska genast avlägsnas från förvaringsutrymmet. Alla utrymmen, anordningar och redskap som kalkonerna kommit i kontakt med ska rengöras och desinfekteras grundligt innan ett nytt parti kalkoner tas in.

Den som sköter kalkonerna ska vara beredd på nödsituationer och ha tillgång till nödvändig räddnings- och brandbekämpningsutrustning. Gnagare och andra skadedjur ska bekämpas i djurstallar.

4 §

Särskilda krav på förvaringsutrymmet

Förvaringsutrymmet ska ha sådan inredning och utrustning som är lämplig för kalkoner samt sådant material med hjälp av vilket kalkonerna får sina behov när det gäller arttypiskt beteende tillgodosedda, t.ex. att bada i sand eller strö, putsa fjädrarna eller annars sköta kroppen.

Kalkoner får hållas endast i system med golvanläggning. Golvet i förvaringsutrymmet för kalkoner ska vara tillverkat av ett material som är lämpligt för kalkoner samt sådant att det inte skadar kalkonerna eller äventyrar deras hälsa eller välbefinnande. Förvaringsutrymmet ska ha helt golv med undantag för det golv som finns i omedelbar närhet till vattningsanordningar och som kan vara försett med avlopp för att avleda stänkvatten samt det galler som finns framför moderdjurens reden för att redena ska kunna hållas rena. På golvet i förvaringsutrymmet ska det finnas tillräckligt med lämpligt strö som ska hållas lagom torrt.

Storleken på en grupp kalkoner som hålls i samma utrymme ska vara lämplig med avseende på fåglarnas ålder, storlek, kön och det utrymme som står till förfogande. I förvaringsutrymmet ska kalkonerna kunna stå i normal ställning, vända sig, flaxa, putsa sig, få sociala beteendemönster som är typiska för kalkoner tillgodosedda och springa undan andra kalkoner. Kalkonernas liggeplats ska vara tillräckligt stor så att kalkonerna samtidigt kan ligga ned.

Moderdjur av kalkon som används för avel ska ha lämpliga reden som de kan värpa i. Det ska finnas tillräckligt med reden och de ska planeras och placeras så att moderdjuren kan vistas i redena utan att störas av andra kalkoner.

5 §

Förhållandena i djurstallet

Djurstallet ska ha sådan ventilation att luftfuktigheten, luftens strömningshastighet, dammängden eller halten av skadliga gaser inte stiger till en skadlig nivå. Temperaturen i djurstallet ska vara lämplig för kalkonerna.

Om djurens hälsa och välbefinnande är beroende av ett mekaniskt ventilationssystem ska det i djurstallet finnas möjlighet att ordna en ventilation som är tillräcklig med tanke på djurens hälsa och välbefinnande även vid eventuella störningar i det mekaniska ventilationssystemet. I ett mekaniskt ventilationssystem ska det finnas ett larmsystem som ger larm vid störningar i ventilationen. Larmsystemet ska testas regelbundet.

Med undantag för kycklingarna ska det i förvaringsutrymmen för kalkoner användas ett belysningsystem med 24-timmarsrytm så att en tillräckligt lång, sammanhängande mörk period ingår i dygnet. När belysningen i huvudsak är naturlig ska fönstren placeras så att ljuset fördelas jämnt till alla delar av djurstallet.

Bullernivån ska hållas så låg som möjligt i förvaringsutrymmen för kalkoner. Ständigt eller plötsligt buller ska undvikas och kalkonerna får inte utsättas för ständigt buller som överstiger 65 decibel (dB(A)).

6 §

Anordningar och redskap

Anordningar och redskap som är avsedda för hållning, vattning och utfodring av kalkoner får inte medföra risk för att kalkonerna skadar sig.

Det ska finnas tillräckligt många utfodringstråg, utfodringskärl och andra utfodringsanordningar, vilka ska placeras så att alla kalkoner i förvaringsutrymmet får tillräckligt med foder.

Förvaringsutrymmet för kalkoner ska ha tillräckligt många drickplatser. Vattenbehållare, vattentråg och andra vattningsanordningar ska placeras så att de är inom räckhåll för alla kalkoner i förvaringsutrymmet.

Om automatiska vattnings- eller utfodringsanordningar används i förvaringsutrymmet ska kalkonerna vänjas vid att använda dem.

Ventilations- och utfodringsanordningar och andra anordningar och redskap ska vara sådana att de orsakar så lite buller som möjligt.

7 §

Utomhusinhägnad

Om kalkonerna har möjlighet att vistas ute, ska den gång som leder ut från djurstallet vara trygg för kalkonerna. I utomhusinhägnaden får det inte finnas konstruktioner eller föremål som kan skada kalkonerna. Underlaget i inhägnaden ska vara sådant att det kan hållas torrt. Omgivningen ska vara tillräckligt lugn och bullerfri.

Inhågnaden ska vara tillräckligt rymlig med hänsyn till kalkonernas ålder, storlek, aktivitet och antal. Om kalkonerna inte har möjlighet att komma till inomhusutrymmen från inhågnaden, ska kalkonerna ha lämpliga väderskydd.

Utomhusinhågnadens stängsel ska vara av ett material som är lämpligt för kalkoner och vara tryggt för kalkonerna. Stängslen ska hållas i gott skick så att kalkonerna inte skadar sig eller rymmer. Om nätstängsel används i inhågnaden, ska nätets öglor vara av sådan storlek att kalkonerna inte kan fastna i nätet.

8 §

Omsorg om kalkonernas välbefinnande

Kalkonernas välbefinnande ska kontrolleras tillräckligt ofta, dock minst två gånger om dagen. En sjuk eller skadad kalkon ska kontrolleras oftare. Särskild vikt ska fästas vid inspektionen av kalkonernas hälsa och välbefinnande då en ny uppfödningssomgång kommer till gården, under kalkonernas fortplantningstid och då andra, betydande förändringar sker i skötselförhållandena.

Vid kontroll av kalkonernas välbefinnande ska uppmärksamhet fästas vid kalkonernas beteende, rörlighet, allmänna kondition, eventuell förekomst av skador eller parasiter, konsumtion av dricksvatten och foder samt tillväxt eller äggproduktionsförmåga. Individuell inspektion av kalkoner ska göras om en allmän inspektion visar att det är nödvändigt. Om det vid kontrollen upptäcks något som avviker från det normala, ska åtgärder omedelbart vidtas för att reda ut och avhjälpa situationen.

Vid sammanslagning av kalkongrupper eller när nya kalkoner tillförs gruppen ska särskild uppmärksamhet fästas vid eventuella beteendeproblem som kan uppstå till följd av omställningar i de sociala relationerna. Störning av rangordningen inom kalkongruppen ska undvikas. Kalkoner som är fientliga mot varandra eller som annars kan tänkas skada varandra ska hållas åtskilda.

De kalkoner som föds upp ska väljas så att deras välbefinnande kan tryggas ända till slutet av uppfödningen.

9 §

Hantering och behandling

Onödigt buller ska undvikas i förvaringsutrymmen för kalkoner. När kalkoner fångas in och flyttas ska detta ske lugnt och särskild försiktighet ska iakttas vid hanteringen av dem. Innan kalkoner fångas in eller flyttas från förvaringsutrymmet ska hinder orsakade av anordningar och redskap som kan skada kalkonerna avlägsnas.

Kalkonerna ska lyftas och bäras en i sänder. Kalkonerna får inte lyftas eller bäras i ett ben eller hanteras så att kalkonens huvud hänger nedåt annat än för ett ögonblick när den lyfts eller flyttas.

Plötsliga förändringar i de dagliga skötselrutinerna ska undvikas.

Seminering av kalkoner får utföras endast med särskild försiktighet och endast av kompetenta personer. Kalkoner som semineras ska vara friska och ha god kondition.

Kalkonerna ska som kycklingar tillräckligt ofta och försiktigt vänjas vid sin skötare. Kycklingarna ska vänjas vid förvaringsutrymmet, förhållandena och skötselrutinerna.

10 §

Vattning och utfodring

Kalkonerna ska ha tillgång till tillräckligt med foder av lämplig näringssammansättning och ständig tillgång till dricksvatten.

Höjden på utfodrings- och vattningsanordningarna ska justeras allteftersom kalkonerna växer så att alla kalkoner kan äta och dricka utan svårighet. Dricksvattenkonsumtionen och vid behov även foderkonsumtionen ska kunna följas. Vid utfodrings- och vattningsplatserna ska det finnas tillräckligt med utrymme så att det inte uppstår onödig konkurrens om vatten eller foder.

Anordningar och redskap avsedda för utfodring och vattning av kalkoner ska hållas rena. Avföring får inte förorena fodret eller dricksvattnet. Vid utfodringen ska plötsliga förändringar i fodrets sammansättning eller mängd undvikas.

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2010.

Helsingfors den 8 juli 2010

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets förordning om djurskyddskrav vid hållning av kalkoner (100/2002).

Regeringsråd Tanja Viljanen

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 672—677, 4 ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2010

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 0787-3182